

Vẹt và châu chấu

Khoa La là tên một con vẹt, mỏ nó vừa đẹp vừa linh hoạt. Nó có thể mổ châu chấu trong các bụi cỏ rất chi là tự nhiên. Nó thấy loại côn trùng xanh này ngọt và ngon nên sau mỗi lần chén no nê xong nó bỏ những phần thừa vào một chỗ dự trữ.

Chẳng bao lâu sau châu chấu không chịu cam phận. Chúng cũng muốn được sống tự do. Thế là chúng vùng dậy phản kháng. Để chống lại kẻ thù chúng chúng bí mật tổ chức một "liên minh châu chấu" và lên kế hoạch hành động cụ thể.

Hôm đó vẹt Khoa La lượn một hồi lâu mà chẳng bắt được con châu chấu nào đành nhịn đói quay về. Hôm sau vẫn thế, vẹt Khoa La buộc phải dùng đến thức ăn trong kho dự trữ.

Mấy ngày liền sau đó, vẹt Khoa La toàn không gặp may. Thức ăn dự trữ ngày một ít. Xem ra chỉ còn lại một một cọng châu chấu. Vẹt Khoa La muốn để dành nhưng không được, nó đói không ngủ được "không ăn thì không ngủ được" nó tự nhủ. Cuối cùng nó ăn nốt cọng châu chấu đó. Nhưng một chiếc cọng châu chấu có thấm tháp gì! Bụng nó sôi eo éo cả đêm. Tờ mờ sáng hôm sau vẹt Khoa La buộc phải đi kiếm mồi. Vì đói nên nó rất yếu, dù đi bộ hay bay trên không trung nó đều cảm thấy mệt rã rời. Nó đành phải nghỉ dưới một gốc cây.

Bỗng vẹt Khoa La nghe thấy một âm thanh lạ:

Bu chi chi... cưa chi chi...

Bu chi chi... cưa chi chi...

Nó nghĩ có lẽ là bụng nó sôi thành tiếng, cứ ngủ cái đã, ngủ đi sẽ quên đói.

Bu chi chi... cưa chi chi...

Bu chi chi... cưa chi chi...

Âm thanh lạ đó cứ kéo dài mãi. Vẹt Khoa La càng nghe càng khó chịu: Nó muốn đi chỗ khác nhưng nó thấy trời đất tối sầm lại. "Ồ! Sao ta lại không nhìn thấy gì cả. Đây hẳn là bụng ta đang gào thét, nó muốn trả thù ta vì đã lâu ta không có gì cho vào bụng".

Lúc đó, Vẹt Khoa La thấy phía trước hình như có một đám mây lớn đang bay lại. Đợi đám mây đó đến gần Vẹt Khoa La nhìn kỹ hoá ra đám mây là do rất nhiều con vật tạo thành. Đang buồn bực thì đám con vật kia bay tới, con thì đánh, con thì đập, con thì đẩy, con thì cắn khiến vẹt ta vừa đau vừa ngứa không thể chịu nổi.

"A! Trời ơi, đó là một đàn châu chấu", Vẹt Khoa La kinh ngạc kêu lên. Đúng vậy, đàn châu chấu đông đúc bao vây Vẹt Khoa La làm nó lóng ngóng và sợ hãi.

Để thoát khỏi vòng vây Vẹt Khoa La buộc phải nhảy từ chỗ nọ sang chỗ khác, từ cành cây này sang cành cây khác. Nhảy mãi nhảy mãi sức nó cạn kiệt rồi "phộp" một tiếng nó rơi từ trên cây xuống.

"Liên minh châu chấu" đã nghĩ ra cách đó. Vậy âm thanh lạ Vẹt nghe lúc nãy là gì? Té ra châu chấu có thể vừa đập vừa bay. Vì tất cả cùng đập nên những đôi cánh phát ra tiếng "bu chi chi, cưa chi chi". Chúng muốn dùng cách đó để uy hiếp kẻ thù trước. Lũ châu chấu quả là ghê gớm!

Đội quân châu chấu thấy vẹt Khoa La nằm bất động tưởng rằng đã chết nên tản đi.

Kỳ thực vẹt Khoa La chỉ ngất đi thôi. Vài giờ sau gió chiều mát mẻ thổi tới làm nó tỉnh lại. Lúc đầu nó vẫn ngỡ là một cơn ác mộng> Bồn bề im ắng, vẹt càng nghĩ càng tủi, hôm nay sao mà xúi quẩy thế không biết. Nó thấy cổ họng khô rát, thêm nước. Nó lê tới một dòng

suối cạnh đó uống nước. ánh trăng phản chiếu trên dòng suối lấp lánh ánh bạc, thật giống một tấm gương.

Vẹt Khoa La soi mình vào dòng nước, nó giật mình và dường như không nhận ra mình nữa, mũi xanh mắt quầng, xấu xí quá!

"Lũ châu chấu thật đáng sợ", vẹt Khoa La tự nhủ, "Nhưng ta chẳng phải có một cái mỏ vừa đẹp vừa linh hoạt sao? Chẳng phải trước đây đã từng mổ châu chấu rất tự nhiên đó sao? Tại sao vừa nãy lại không phát huy tác dụng nhỉ?"

Từ đó trở đi mỗi khi vẹt gặp châu chấu đều không dám mổ. Lúc đói nó kiếm vài cọng cỏ để ăn hoặc mổ những hạt quả mềm ăn nhân.

Câu chuyện mách bảo ta điều gì? Kẻ yếu thì phải đoàn kết lại thì mới thắng được kẻ mạnh.